

[Kirkeministeren.]

ligger. Dette bliver efter kildeskatteordningen det nærmest forudgående indkomstår. Ved fordelingen i 1970 af landskirkeskatten for 1971-72 og måske i 1971 af landskirkeskatten for 1972-73 må dog et andet fordelingsgrundlag anvendes. Det foreslås i denne overgangsperiode at anvende det seneste fordelingsgrundlag efter den nuværende ordning.

Vedrørende enkelte mindre ændringer af redaktionel karakter tillader jeg mig at henvise til lovforslagene og bemærkningerne hertil.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg har hermed den ære for folketinget at fremsætte følgende:

Forslag til lov om ændring af Danmarks Riges Grundlov. (Visse bestemmelser om valgret m. v.),

forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget,

forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder);

forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Repræsentanter for visse personer uden fast bopæl i kommunen) og

forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder).

Forslagene drejer sig alle om en udvidelse af valgretten til visse grupper, der i dag er helt eller delvis udelukket fra at øve indflydelse på de offentlige anliggender, som kommer dem ved. Det gælder således danske, der midlertidigt opholder sig i udlandet, men som dog stadig har en sådan tilknytning til riget, at det er rimeligt at give dem ret til at stemme ved folketingsvalg. Videre synes det rimeligt at give nordiske statsborgere, der har fast bopæl her i landet, og som ikke har valgret i deres hjemland, adgang til at stemme såvel ved folketingsvalg som ved kommunale valg. Ved menighedsrådsvalg har de som bekendt allerede nu valgret, såfremt de tilhører folkekirken, hvad de fleste fra de andre nordiske lande vil gøre.

Praktiske hindringer spiller en rolle for

dels patienter på sygehuse og andre institutioner samt indsatte i fængslerne, dels personer, der ligger syge i deres hjem. Det foreslås derfor, at der oprettes midlertidige afdelinger af folkeregistrene på vedkommende institutioner i det øjemed at modtage brevstemmer, og desuden at der gives en ægtefælle mulighed for efter skriftlig bemyndigelse at afgive stemme på sin syge ægtefælles vegne. På begge felter har man gode erfaringer fra Sverige, hvor lignende ordninger praktiseres.

For kommunernes vedkommende er der et særligt problem, der især gør sig gældende i kommuner, hvor en væsentlig del af skatterne pålignes grundejere, der ikke har bopæl i kommunen og derfor savner indflydelse på skatternes højde og kommunens administration. Problemet er søgt løst gennem et forslag om valg af en særlig repræsentant for disse personer. Af praktiske grunde er dette stillet som et særligt lovforslag.

For folketingsvalglovens vedkommende er der desuden fremsat forslag om ændringer, der vedrører anmeldelsen af nye partier, mandatberegningen, d. v. s. navnlig spærre-reglerne, som foreslås lempet, så et parti, der har stemmer nok i hele landet til to mandater, altid vil være repræsenteret i folketinget, og endelig partiernes regnskabspligt. Det sidste er, som folketinget vil vide, en genfremsættelse af tidligere forslag fra SF's side.

Om de nærmere enkeltheder skal jeg i øvrigt tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager de fem forslag, som jeg hermed skal anbefale til folketingets og regeringens velvilje.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Per Federspiel.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at orlov meddeles fra og med den 29. november. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Per Federspiel.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Kontorassistent Irma Madsen, Risskov, vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 29. november 1968.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 43) findes i tidenden sp. 1353, indfødsretsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 295).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Evald Kristensen: Udvalget har i to møder gennemgået lovforslaget om ændringer i lov om dansk indfødsret, og som det fremgår af den afgivne betænkning, har ikke alene de foreslåede ændringer, men også disses konsekvenser været med i udvalgets overvejelser.

Ved første behandling gennemgik man de enkelte paragraffer, og fra socialdemokratiets side rejstes spørgsmålet om en yderligere harmonisering af det fælles nordiske lovsamarbejde. Under udvalgsbehandlingen blev det fælles nordiske lovsamarbejde yderligere understreget.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget, men jeg vil gerne komme med et lille hjertesuk. I indfødsretslovens § 1 har vi stadig væk den famøse betegnelse „ægtebarn“. Vi er det eneste land i Norden, der bruger denne skøre betegnelse, og jeg ville gerne, om indenrigsministeren ville forsøge at påvirke sin kollega justitsministeren til at søge denne skrækelige benævnelse fjernet i lovgivningen.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Ellen Strange Petersen: Selve lovforslaget er af indfødsretsudvalget enstemmigt indstillet til vedtagelse i uændret skikkelse, og der skulle derfor ikke være anledning til

nogen større debat om lovforslaget. Når jeg alligevel gerne vil lægge beslag på tingets opmærksomhed et lille øjeblik, er det på grund af den betænkning, udvalget har afgivet, og hvoraf det fremgår, hvilke problemer vi har overvejet, og hvilke tanker vi gør os om fremtidig indfødsretslovgivning.

Vi understreger, som det også blev nævnt af den foregående taler, at det gælder om at komme videre i en tilnærmelse mellem de nordiske lande. Det skridt, som lovforslaget indebærer, og den lempelse i naturalisationspraksis, som allerede er kommet til udtryk i indenrigsministeriets cirkulære af 6. juni i år, skulle nødvendigvis være det sidste ord i denne sag. Dermed være ikke sagt, at de skridt, der er taget, ikke er tilstrækkelige på nuværende tidspunkt, og heller ikke, at det nu gælder om at gå videre mod nordisk fællesborgerskab med stormskridt. Det vil nok være rimeligt først at se, hvordan de nævnte lempelser virker, men tanken om nye skridt må holdes levende.

Det andet punkt, der er nævnt i betænkningen, er spørgsmålet om moderens ligestilling med faderen i henseende til et barns statsborgerlige stilling. Som det er nu, får et barn, der er født i ægteskab mellem en dansk kvinde og en udenlandsk mand, faderens nationalitet. Tilsvarende bestemmelser gælder i de øvrige nordiske lande. Den sidste egentlige revision af indfødsretslovgivningen her i landet fandt sted i 1950. Siden da har en dansk kvinde, der giftede sig med en udlænding, kunnet beholde sine danske borgerrettigheder, også selv om hun flyttede ud af landet; det kunne hun ikke før 1950. Men siden 1950 har det internationale samkvem og dermed også antallet af ægteskaber mellem mænd og kvinder af forskellig nationalitet fået et stadig større omfang, og med det stigende antal ægteskaber mellem parter af forskellig nationalitet er der også et voksende antal skilsmisser med særlige problemer for børnene, fordi de ikke har samme statsborgerskab som moderen, og ved ægteskabets opløsning er det vel i reglen moderen, der får børnene, i hvert fald de små børn.

Til illustration af disse problemer vil jeg tillade mig at henvise til det indfødsretslovforslag, der netop er til behandling her i tinget. Litra 68 er den i pressen meget omtalte 4-årige Karin Antolinez Hermansen, datter